

ظرفیت نهادی نظام حکمرانی در پذیرش نقش گزارشگران فساد

سوت‌زنی به نوعی نظارت غیرمتمرکز و عمومی اشاره دارد. در مقابلش نظارت متمرکز قرار دارد که مهم‌ترین معایب آن تبانی بین ناظر و خلاف‌کار، هزینه اجرایی بالای اجرای نظارت متمرکز به دلیل نهادسازی و جذب نیرو و البته عدم امکان کنترل همه موقعیت‌های فسادزا است.

به مناسبت روز جهانی مبارزه با فساد، دومین همایش گرامیداشت این روز تحت عنوان ارزیابی راهبردها و اقدامات نظام جمهوری اسلامی ایران در زمینه مبارزه با فساد در روز ۸ دی‌ماه ۱۳۹۸ در دانشکده مدیریت دانشگاه تهران در سه پنل شامل ارزیابی راهبردها و اقدامات قانونی - قضایی جمهوری اسلامی ایران در زمینه مبارزه با فساد، ارزیابی راهبردهای سیاسی - اجتماعی جمهوری اسلامی ایران در زمینه مبارزه با فساد و الزامات نهادینه شدن گزارشگری فساد برگزار شد.

محدثه جلیلی از پژوهشگران مرکز بررسی‌های استراتژیک در پنل الزامات نهادینه شدن گزارشگری فساد در خصوص ظرفیت نهادی نظام حکمرانی در پذیرش نقش گزارشگران فساد سخنرانی داشت. ایشان با طرح این سؤالات که (۱) چرا باوجود تعدد دستگاه‌های نظارتی (بالغیر ۲۶ دستگاه نظارتی در زیرمجموعه سه قوه) که به هدف پیشگیری و کشف فساد در کشور وجود دارد، شاخص ادراک فساد بالا است؟ و (۲) جایگزین روش نظارت متمرکز در بررسی و کشف فساد کدام است؟ (۳) آیا الزامات نهادینه و اساساً ظرفیت و آمادگی پذیرش نقش سوت‌زنان از سوی نظام حکمرانی مهیا است؟ به بررسی زمینه و ظرفیت نهاد سوت‌زنی در ایران پرداختند.

متن سخنرانی را می‌توانید از طریق لینک زیر دانلود کنید.